Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Brorson, Hans Adolph
Titel:	Bort I kiødelige tanker
Citation:	Brorson, Hans Adolph: ”Bort I kiødelige tanker”, i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid127356/facsimile.pdf (tilgået 16. april 2024)
Anvendt udgave:	Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

13. Ja og her istemme,
Hver som JEsum seer,
Og hans lof forfremme
Daglig meer og meer.
Ingen tie stille,
Alle hierter spille,
Til den trætte aand
Gaaer hiem fra kroppens leer.

Nr. 242.

Mel. Ach hvad skal jeg Synder.

Bort I kiødelige tanker,
Hvad har I at snoge her,
Satan! kom mig ikke nær,
Bort fra hiertets dørres planker,
JEsu lys og liv og sind
Drager i mit hierte ind.

2. Plat omsonst er eders møye,
Snart at gaae er eder best,
Jeg har saadan yndig giest,
Som mig evig vil fornøye,
JEsus, o den fryd er stor,
JEsus i mit hierte boer.

3. Hand har døren lukt og bunden,
Holder med mig aftens-mad,
Sielen sidder himmel-glad
Med det skiulte man i munden,

13, 1: *her istemme*] *her i stemme* J^{1-3}. 13, 8: *gaaer hiem*] *hiem gaaer* J^{1}.
Nr. 242. J^{1-7}. 1, 2: *snoge*] *snage* J^{3-7}. 1, 4: *dørres*] *døres* J^{4-5}.

13, 1: *istemme*] stemme i med.
Nr. 242. Oversættelse. Weicht ihr eitelen gedancken, forfatter?, Schr. s. 1049. — 1, 2: *snoge*] luske om og sanse. — 2, 1: *plat*] helt. — 3, 2: *aftens-mad*] aftensmåltid; der tænkes på den hellige nadver, orig.: das abendmahl. — 3, 4: *det skiulte man*] den skjulte (himmelske) manna, Joh. Ab. 2, 17, jfr. 2. Mos. 16, 4-15; Joh. 6, 48-51; der menes nadverbrødet, Jesu legeme.

JEsu, det er sødt og kiert,
Du est baade mad og vert.

4. O det skulde lade ilde,
Nogen lukte op min dør,
(Uden JEsus selv det giør,)
Være sig for hvem det vilde,
Ja, jeg var jo helved-blind,
Lukte jeg hans fiende ind.

5. Hiertet reent og ubeblandet,
JEsu, det skal være dit,
Der kand jeg dig favne frit,
Jeg har ikke tiid til andet,
Hiertet har jeg vel betænkt
Til min JEsu bolig skenkt.

479 6. Bliv og boe og hersk derinde,
At der ingen lyster tør
Komme inden vores dør,
Set en vold om mine sinde,
Saa at du og jeg, et par,
Huus og bord til fælles har.

3, 6: *est*] *er Jo-r.*

3, 6: Når man sammenholder udtrykket: *du est både mad og vert*, med 2, 3: *jeg har saadan grødig giest*, og gaaske særlig med originalen til stedet her: dasz er wirdt und gast auch sey, får man en parallel til det berømte sted i »Den store hvide Flokk« (Svane-Sang LXIX, 2, 13-15): *Og Lammet selv Ved Livets Elv Er baade Vært og Giest.* Vanskeligheden ved at forstå dette sted ligger jo ikke i, at Jesus kaldes vært i himlen, hvor han har hjemme og modtager de frelste; men man har følt det svært at forstå *Giest*. Den her påviste parallel gør imidlertid den forbavelse sandsynlig, at Jesus gæster enhver, som bliver salig, ved at tage bolig i hans hjerte; for om en sådan »boen i hjertet er det jo netop, ordet bruges her i salmen, se 2, 5-6. — 5, 3: *der*] i hjertet. — 5, 5: *vel betænkt*] vel overvejet, eller modent overlagt. — 6, 4: *mine sinde*] mit sind.